
Sesijas dokuments

A8-0298/2018

1.10.2018

ZIŅOJUMS

par ES finanšu interešu aizsardzību: naudas un aktīvu atgūšana no trešām valstīm krāpšanas gadījumos (2018/2006(INI))

Budžeta kontroles komiteja

Referents: *Cătălin Sorin Ivan*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ	7
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA	8

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par ES finanšu interešu aizsardzību: naudas un aktīvu atgūšana no trešām valstīm krāpšanas gadījumos (2018/2006(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) astoņpadsmito ziņojumu par 2017. gadu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 5. jūlija Direktīvu (ES) 2017/1371 par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības¹,
- ņemot vērā Padomes 2017. gada 12. oktobra Regulu (ES) 2017/1939, ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (*EPPO*) izveidei²,
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 7. aprīļa paziņojumu par rīcības plānu PVN jomā (COM(2014)0148),
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 3. septembra ziņojumu “Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzība un cīņa pret krāpšanu (2017. gads)” (COM(2018)0553) un tam pievienotos Komisijas dienestu darba dokumentus (SWD(2018)0381 līdz 0386),
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 26. maija Lēmumu 2014/335/ES, *Euratom* par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu,
- ņemot vērā Padomes 1995. gada 18. decembra Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību³,
- ņemot vērā 2013. gada 23. oktobra rezolūciju par organizēto noziedzību, korupciju un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu — ieteicamie pasākumi un iniciatīvas (galīgais ziņojums)⁴ (CRIM rezolūcija) un 2016. gada 25. oktobra rezolūciju par cīņu pret korupciju un turpmākiem pasākumiem saistībā ar Īpašās komitejas organizētās noziedzības, korupcijas un naudas atmazgāšanas jautājumos (CRIM) rezolūciju⁵,
- ņemot vērā īpašo Eirobarometra 470. ziņojumu,
- ņemot vērā jautājumu Komisijai par krāpšanas apkarošanu muitas jomā un ES pašu līdzekļu aizsardzību (O-000066/2018),
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A8-0298/2018),

---

¹ OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.

² OV L 283, 31.10.2017., 1. lpp.

³ OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

⁴ OV C 208, 10.6.2016., 89. lpp.

⁵ OV C 215, 19.6.2018., 96. lpp.

- A. tā kā ES finanšu interešu aizsardzībai vajadzētu būt svarīgam tās ES politikas elementam, kas paredzēta iedzīvotāju uzticēšanās palielināšanai, nodrošinot, ka viņu nauda tiek izlietota pareizi un efektīvi;
- B. tā kā tiesisko un administratīvo sistēmu dažādība dalībvalstīs rada problemātisku vidi krāpšanas apkarošanai un trūkst vienotu Eiropas līmeņa tiesību aktu cīņai pret organizēto noziedzību;
- C. tā kā Līguma par Eiropas Savienības darbību 325. panta 2. punktā ir noteikts, ka, “lai novērstu krāpšanu, kas apdraud Savienības finanšu intereses, dalībvalstis veic tādas pašas pasākumus, kādus tās veic, lai novērstu krāpšanu, kas apdraud viņu pašu finanšu intereses”;
- D. tā kā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Direktīvu 2014/42/ES par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā¹ ir ieviesti ES minimālie standarti attiecībā uz īpašuma iesaldēšanu iespējamās vēlākas konfiskācijas nolūkā un īpašuma konfiskāciju krimināllietās;
- E. tā kā ar Komisijas 2016. gada 21. decembra priekšlikumu regulai par iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu (2016/0412(COD)) ir ieviesti standartizēti dalībvalstu sadarbības veidi;
- F. tā kā nevienu no šiem instrumentiem nevar piemērot trešām valstīm;
- G. tā kā Padomes 2017. gada 12. oktobra Regulā (ES) 2017/1939, ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (*EPPO*) izveidei, un jo īpaši tās 104. pantā ir paredzēti līdzekļi sadarbībai ar trešām valstīm;
- H. tā kā Eiropas Padomes Konvencijas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju (*CETS* Nr. 198) 3. panta 4. punktā ir norādīts, ka ikviena Puse pieņem tādas likumdošanas vai cita veida pasākumus, kādi var būt nepieciešami, lai nopietna pārkāpuma vai pārkāpumu, kā tie definēti valsts tiesību aktos, gadījumā prasītu pārkāpējam apliecināt iegūto līdzekļu vai cita īpašuma, kam draud konfiskācija, izcelsmi, ciktāl šāda prasība sader ar attiecīgās valsts tiesību aktu principiem;
- I. tā kā reģionālā un globālā līmenī ANO un Eiropas Padome ir izstrādājušas vairākas konvencijas un mehānismus saistībā ar konfiskāciju un līdzekļu atgūšanu, proti, Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvenciju (2003. gada 31. oktobris), Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību (2000. gada 15. novembris), Eiropas Padomes Konvenciju par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju (2005. gada 16. maijs) un Eiropas Padomes Konvenciju par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju (1990. gada 8. novembris); tā kā dažādu iemeslu dēļ šie instrumenti tomēr ne vienmēr ļauj efektīvi un savlaicīgi atgūt nozagtus līdzekļus;
- J. tā kā ES šo jautājumu ir izvirzījusi par vienu no kopējās ārpolitikas un drošības politikas

---

¹ OV L 127, 29.4.2014., 39. lpp.

prioritātēm; tā kā šajā nolūkā tiek īstenoti izmēģinājuma projekti un sagatavošanas projekti;

- K. tā kā saskaņā ar 1., 3. un 14. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā Nr. 883/2013 *OLAF* ir pilnvarots veikt izmeklēšanu jebkurā vietā, kur tiek tērēti ES līdzekļi, tostarp trešās valstīs, kuras saņem ES palīdzību;
- L. tā kā saskaņā ar 14. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. septembra Regulā Nr. 883/2013 *OLAF* var slēgt administratīvas sadarbības vienošanās ar trešo valstu kompetentām iestādēm, pirms tam to saskaņojot ar kompetentajiem Komisijas dienestiem un Eiropas Ārējās darbības dienestu,
1. uzsver joprojām pastāvošo zaudētu ES līdzekļu problēmu, ko rada krāpniecības gadījumi, kuros līdzekļi tiek pārvietoti uz trešām valstīm;
  2. uzsver, ka prevencijas nolūkos ir jānovērš līdzekļu pārvietošana caur finanšu starpniekiem, kuri darbojas nepārredzamās un nesadarbīgās jurisdikcijās;
  3. ar bažām uzsver, ka līdzekļi no trešām valstīm arī var tikt krāpnieciski pārvietoti uz ES; uzsver, ka ES finansētās un ANO Starpreģionālā noziedzības un tieslietu pētniecības institūta (*UNICRI*) īstenotās sagatavošanas darbības, ar ko sniedz atbalstu Arābu pavasara valstīm līdzekļu atgūšanā, rezultātam vajadzētu būt tādas pastāvīgas un plašākas ES programmas izstrādei, kura paredzēta līdzekļu atgūšanai;
  4. uzsver, ka līdzekļu piešķiršana ir jāsasaista ar datu par labuma guvējiem publicēšanu, lai atvieglotu līdzekļu atgūšanu krāpšanas gadījumā;
  5. uzsver, ka ES līdz šim diemžēl ir noslēgusi nolīgumus par savstarpēju tiesisko palīdzību tikai ar dažām trešām valstīm, tādām kā Japāna, Savienotās Valstis, Norvēģija un Lihtenšteina, lai gan pastāv aizdomas, ka līdzekļi tiek pārvietoti arī uz citām jurisdikcijām; aicina Komisiju veicināt centienus noslēgt nolīgumus ar trešām valstīm, kuras saņem ES finansējumu;
  6. pauž nožēlu par to, ka daudzām dalībvalstīm patlaban ir jābalstās uz divpusējiem nolīgumiem un ka nav ES līmeņa pieejas šim nopietnajam jautājumam; tāpēc uzsver nepieciešamību izstrādāt vienotāku pieeju;
  7. prasa ES virzīt pieteikumu dalībai Eiropas Padomes Pretkorupcijas starpvalstu grupā (*GRECO*), cik ātri vien iespējams, un pastāvīgi sniegt Parlamentam jaunāko informāciju šajā jautājumā;
  8. aicina Komisiju ieņemt stingrāku nostāju ar trešām valstīm parakstītajos nolīgumos, iekļaujot tajos krāpšanas apkarošanas klauzulas; pauž nožēlu, ka nav informācijas par to, cik daudz ES līdzekļu katru gadu tiek zaudēti tādu krāpniecības gadījumu dēļ, kas saistīti ar naudas pārvietošanu uz trešām valstīm; aicina Komisiju aprēķināt zaudēto ES līdzekļu apmēru;
  9. aicina Komisiju veikt riska izvērtējumu attiecībā uz ES tiesību aktiem, kas atvieglu nelikumīgu naudas pārvietošanu ārpus ES, un novērst šīs sensitīvās vietas minētajos tiesību aktos;

10. aicina Komisiju izstrādāt visām dalībvalstīm vienādu standartizētu datu vākšanas metodi, lai varētu atklāt krāpnieciski iegūtu līdzekļu pārvietošanu uz trešām valstīm, ar mērķi pēc iespējas drīzāk izveidot centrālu ES datubāzi; uzsver, ka šāds mehānisms jau pastāv nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanai un ka šo mehānismu varētu paplašināt;
11. uzsver, ka Eiropas Padomes Konvencija par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju (2005. gada 16. maijs) un Eiropas Padomes Konvencija par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju (1990. gada 8. novembris) ir svarīgi instrumenti, kas atvieglo sadarbību ar trešām valstīm saistībā ar līdzekļu iesaldēšanu un atgūšanu; atzinīgi vērtē to, ka ir veiksmīgi noslēgušās sarunas par priekšlikumu regulai par iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu, un norāda, ka tās galvenie elementi varētu veidot lietderīgu pamatu sadarbībai ar trešām valstīm starptautisko konvenciju un tādu divpusējo nolīgumu kontekstā, kuros ES ir līgumslēdzēja puse;
12. pauž nožēlu par to, ka ne visas ES dalībvalstis ir piekritušas iesaistīties Eiropas Prokuratūras (*EPPO*) darbā; uzsver, ka ir svarīgi, lai *EPPO* kļūtu par galveno elementu jebkurā turpmāk izveidotā mehānismā, kas paredzēts līdzekļu atgūšanai trešās valstīs, un šajā nolūkā ir nepieciešams, lai pašreizējos un turpmākajos nolīgumos par savstarpēju tiesisko palīdzību un līdzekļu atgūšanu, īpaši Eiropas Padomes un ANO konvencijās, tā tiktu atzīta par kompetentu iestādi saskaņā ar *EPPO* regulas 104. pantu;
13. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai.

**INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU
ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ**

Pieņemšanas datums	27.9.2018
Galīgais balsojums	+: 19 -: 1 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Inés Ayala Sender, Jonathan Bullock, Tamás Deutsch, Luke Ming Flanagan, Ingeborg Gräßle, Cătălin Sorin Ivan, Wolf Klinz, Arndt Kohn, Bogusław Liberadzki, Monica Macovei, Gilles Pargneaux, Georgi Pirinski, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Claudia Schmidt, Bart Staes, Indrek Tarand, Marco Valli, Joachim Zeller, Dennis de Jong
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Richard Ashworth, Karin Kadenbach

**ATBILDĪGĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

ALDE	Wolf Klinz
ECR	Monica Macovei
EFDD	Marco Valli
GUE/NGL	Luke Ming Flanagan, Dennis de Jong
PPE	Richard Ashworth, Ingeborg Gräßle, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Claudia Schmidt, Joachim Zeller
S&D	Inés Ayala Sender, Karin Kadenbach, Arndt Kohn, Bogusław Liberadzki, Gilles Pargneaux, Georgi Pirinski
VERTS/ALE	Bart Staes, Indrek Tarand
NI	Cătălin Sorin Ivan

1	-
PPE	Tamás Deutsch

1	0
EFDD	Jonathan Bullock

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas